

Падне снѣгъ — и нѣма зрънце
 Ни мушици въвъ студѣтъ

Ил' ястребѣтъ, като дѣбне,
 Впива въ тебе своя кльвѣ,
 Ил' ловецѣтъ пѣкъ враждебни
 Сваля те облѣна въ крѣвъ.

Скрѣбъ, бѣди!.. Бѣди ввредѣ, дѣто
 Диша клета жива тварь!
 На земята, въвъ небето,
 Злото влада и е царь!

Вредъ неволи, злочестии!
 Безъ тѣхъ нѣма мигъ и кжтъ —
 И човѣци и стихии
 Съ мрачна жажда ги множѣтъ.

И вселенната безкрайна
 Пълна е съ ужасенъ стонъ...
 Боже, страшна е тазъ тайна!
 Лютъ е вѣчний ти законъ

.

Но ти зъзнешъ, пиле жалко,
 На фѣртуната, отъ вѣнъ!
 Влѣзъ у менъ, стопли се малко,—
 Имамъ завѣтъ и огънь.

Влѣзъ ми, пиленце, подъ свода
 И отъ плѣнъ се ти не бой.
 Ахъ, живого безъ свобода
 Знамъ го какъ е мъченъ той.